

[Arnfast]

Men o.k., det viste sig jo at være noget andet. Det viste sig at være et forsøg på igen at få rystet noget ved det augustforlig, som jeg havde lejlighed til at stemme for, da det blev gennemført i 1977.

Må jeg dertil sige, at det kan vi naturligvis ikke støtte, ikke fordi vi mener, at augustforliget er blevet overholdt til punkt og prikke af den nuværende regering. Det er, som om regeringen frigør sig mere og mere fra de aftaler, der lå, og ikke indbyder alle, der dengang deltog i at bære byrderne, til nye forhandlinger om fuldførelse af det augustforligs tanker. Men det skal altså alligevel ikke få os til at fravige dette punkt, som vi har stemt for.

Ole Henriksen (SF):

Det fremgår af debatten, at man nu hæfter sig meget ved forslagets overskrift om, hvad dette skulle dreje sig om. Man stiller sig tvivlende, og man begynder at polemisere, selv om man udmærket godt ved fra de ordføreres side, der hidtil har været oppe, hvad det drejer sig om. Det drejer sig selvfølgelig om, at lønmodtagerne igen skal have udbetalt de dyrtidsportioner, som er blevet dem frataget her ved overenskomstperiodens begyndelse.

Det, der ydermere ligger, er, at disse dyrtidsportioner, som nu bliver indefrosset, jo ikke er en del af overenskomsterne. Man kunne forstå på den socialdemokratiske ordfører, at det har medlemmerne demokratisk været med til at stemme om. Men sagen er, at dette er et renlivet indgreb i overenskomsterne, som medlemmerne altså ikke har haft nogen mulighed for at stemme om, og det er da måske også et spørgsmål, om medlemmerne ville have godtaget en overenskomst, uden at de havde fået den fulde andel af dyrtidsportionerne.

Det bliver sagt, at det er noget, der skal bæres af staten, og det er jo også rigtigt, som det er formulert. Jeg tvivler dog meget på det. Den sammenhæng, der nu er mellem skatter og de penge, som statskassen skal indbetale til ATP-fonden, gør, at det er lønmodtagerne, der i allerstørste udstrækning indbetaler disse midler til sig selv. Derfor bliver vi nødt til at komme ind på spørgsmålet.

Arbejdsministeren henviser til et citat fra debatten dengang, hvor det blev sagt, at ud-

betalingen skal finde sted i en anden form. Det er vel nok dér, det hele kommer til at ende. Hvad er det for en form, disse dyrtidsportioner skal udbetales i til sin tid? Det er ikke klart præciseret, at dette er et spørgsmål om, at man får sine penge igen. Erhvervslivet og de borgerlige partier jamrer allerede nu over, at til den tid, i 1979, kan de overhovedet ikke klare at udbetale disse midler. Det hører vi altså også, når man citerer, at det skal være i en anden form.

Derfor må man nok spørge arbejdsministeren, om der i det kommissorium, som nu er givet til det ØD-udvalg, som er nedsat mellem arbejdsmarkedets parter, er noget som helst indeholdt om, at man kan røre ved disse indefrosne dyrtidsportioner, om det kan indgå i nogen som helst form for løsning. Det er vel nok det, der er mest interessant, sådan som den politiske situation ser ud nu, at vi ikke er i stand til at komme igennem med at få disse penge udbetalt, men at de skal bruges under en eller anden form; det mener jeg godt at arbejdsministeren kan svare klart på her, selv om han har lovet at komme i arbejdsmarkedsudvalget med kommissoriet, således at vi kan få klarlagt disse problemer i hvert fald under denne debat.

Jeg mente også at forstå, at arbejdsministeren har den opfattelse, at disse penge altså er væk for evigt, som dyrtidsportioner betragtet, og jeg tror, at hvis ikke man får noget positivt ud af det i denne omgang, så bliver det den tidsindstillede bombe, som venstres ordfører talte om. Jeg tror, at vi gør både landet og erhvervslivet en meget stor tjeneste ved ikke at blive ved at putte dynamit ned i denne store ATP-fond og netop sikre, at vi nu tager det ud, mens tid er, og mens det kan nås, for ellers er det rigtigt, at det bliver en enorm eksplosion til sin tid. Jeg synes nok, at vi skylder hinanden at få afklaret, at den ene portion, der er frosset ned nu, kan klares både af erhvervslivet og af samfundet.

Jørgen Jensen (DKP):

Først synes jeg, det skal slås fast, at der er tale om, at vi kræver genindførelse af dyrtidsreguleringen. Det er at snakke udenom, når man her siger, at der ikke er tale om, at den skal genindføres.